

מ"ת 8193/10/21 - מדינת ישראל נגד חיים בן שטרית

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 8193-10-21 מדינת ישראל נ' בן שטרית
תיק חיצוני: 2021\575391

בפני כבוד השופט ביאלין אלעזר
המבקשת מדינת ישראל
באמצעות עו"ד גדי טל
נגד
המשיב חיים בן שטרית
באמצעות עו"ד אייל לידני
החלטה

1. בפניי בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים.

2. בבסיס הבקשה, כתב האישום שהוגש ביום 05.10.21 המייחס למשיב עבירה של מעשה מגונה.

3. מעובדות כת"א עולה כי ביום 19.08.21, בסמוך לשעה 18:00, שהה ד.ר. קטין יליד 00.00.2007 (להלן: "הקטין") יחד עם חברו נ.ב. (להלן: "החבר") אף הוא קטין, במעין שנמצא בשטח ציבורי בשמורת "ליפתא" בירושלים (להלן: "המעין"). עוד עולה מעובדות כתב האישום כי באותה העת שהה המשיב במעין והחל לשוחח עם הקטין כאשר המשיב מציע לו להיכנס עמו אל תוך המים. הקטין הסכים להצעה והשניים נכנסו אל תוך המעין. עוד עולה מעובדות כתב האישום כי בשלב מסוים, הציע המשיב לקטין להיכנס עמו אל תוך מערה סמוכה למעין שאף במערה זו קיים מעין (להלן: "המעין הפנימי"). הקטין סירב להצעתו של המשיב ובהמשך נכנס יחד עם חברו אל תוך המעין הפנימי. בעת שהקטין והחבר צעדו אל תוך המעין הפנימי שבמערה, הגיח המשיב לעברם, החזיק את ידו של הקטין ונכנס ראשון למערה כשהקטין וחברו מאחוריו.

4. בהמשך למתואר לעיל וכעולה מעובדות כתב האישום, לאחר שהמשיב טבל במי המעין הפנימי ללא בגדים, יצא מהמעין הפנימי, תפס את ידו של הקטין בפתאומיות והצמיד אותה לאיבר מינו ולאשכיו, ללא הסכמתו של הקטין, וזאת לשם סיפוקו או גירוי מיני. בתגובה הקטין הזיז את ידו מאיבר מינו של המשיב ואמר למשיב "יא מסריח, איכסה, זה לא צנוע", ומיד לאחר מכן, ברח מהמערה ביחד עם חברו לאזור המעין והשניים.

5. מכתב האישום עולה עוד כי בהמשך חברו של הקטין עזב ומשהבחין בכך המשיב, רץ המשיב לעבר הקטין. בתגובה לכך, הקטין החל לברוח מהמשיב ונכנס להתחבא בתוך מבנה נטוש שנמצא באזור המעין. המשיב

הגיע למבנה הנטוש, או אז הפשיל את מכנסיו וחשף את איבר מינו בפני הקטין כשהוא צוחק, וזאת ללא הסכמתו של הקטין, ולשם סיפוקו או גירוי המיני. מכתב האישום עולה כי המשיב אמר לקטין כי הוא מעוניין לעשות צרכיו. בתגובה ומחוסר נעימות, הקטין אמר למשיב "סליחה שהסתכלתי" והלך להתחבא בצד, במקום שלא יוכל להבחין במשיב עושה את צרכיו. עוד נטען בכתב האישום, כי בעקבות מעשיו של המשיב ומחשש כי המשיב יפגע בו, הקטין החל לברוח לכיוון היציאה מהמבנה. בתגובה, המשיב רץ אחריו, עקף אותו, לקח בקבוק מהרצפה, הפשיל את מכנסיו וחשף את איבר מינו פעם נוספת בפני הקטין, ללא הסכמתו לשם גירוי מיני. מיד לאחר מכן, המשיב עשה את צרכיו בתוך הבקבוק באומרו **"אין, אין, לא יוצא לי..." "בוא עכשיו, יצא לי רק טיפות..." "תחזיק את הבקבוק"**. בתגובה לכך אמר הקטין למשיב **"איכסה, לא רוצה..." "די כבר, יא מגעיל"**, ברח מהמקום ורץ להזעיק עזרה. בהמשך לכך, ובעת שניסו אזרחים לעכב את המשיב במקום, ניסה המשיב בשתי הזדמנויות להימלט מהמקום.

6. לאחר ששמעתי באריכות את טיעוני הצדדים לעניין הראיות ועילת מעצר, עיינתי בראיות שנאספו במהלך החקירה, הגעתי לכלל מסקנה שקיימות בתיק זה ראיות לכאורה ברף הנדרש, ואף למעלה מכך, לעבירה המיוחסת למשיב ולמעשים המתוארים בכתב האישום. אפרט:

א. הראייה המרכזית בתיק זה היא חקירת הקטין, שהיה מתחת לגיל 14 במועד ביצוע העבירה לכאורה ונחקר על ידי חוקרת ילדים. הקטין מסר בחקירתו גרסה מפורטת, עקבית וקוהרנטית ביחס להתרחשות האירועים כפי שמפורט בכתב האישום. ראשית יש להדגיש, כי עיון בחקירת הקטין מלמד שלא הייתה כל סיבה או מניע מצד הקטין להעליל על המשיב אירוע של מעשה מין, כפי המתואר. חוקרת הילדים שחקרה את הקטין התרשמה אף היא מקטין שסיפר את אשר חווה. בחקירתו מסר הקטין כי בעת שהיה ביחד עם המשיב במערה ובעת שהמשיב היה ללא בגדים, תפס את ידו והובילה אל איבר מינו (עמ' 5 שורות 12-15, עמ' 8-9 שורות 34 עד בהתאמה 3, עמ' 16 שורות 20-22, עמ' 17 שורות 9-11 טמחקירת הילדים של הקטין מיום 22.08.21). בהמשך, סיפר הקטין על שאירע במבנה הנטוש, בו ניסה הקטין להתחבא מפני המשיב. שם חשף המשיב בפני הקטין את איבר מינו באופן המתואר בכתב האישום.

יובהר, כי על אף שעדות הקטין איננה נזקקת לתוספת ראייתית לנוכח העובדה שלקטין מלאו זה מכבר 14 שנים, והוא עתיד להעיד במשפט ככל שישמעו ראיות, בחומר הראיות שנאסף קיימות ראיות למכביר המסבכות את המשיב ומחזקות לכאורה את גרסת הקטין כפי שיפורט להלן.

ב. הודעת יואל דהן (הודעה מיום 23.08.21, החל משורה 4) ממנה עולה כי פגש בקטין בסמוך לאירוע והקטין סיפר לו על מה שאירע. דהן מסר עוד כי התרשם שהקטין **"היה בפניקה, הוא לא בכה אבל היה בלחץ - העיניים שלו היו ככה לא בסדר"**.

ג. הודעת יהונתן בן ישי (הודעה מיום 24.08.21, החל משורה 23) מהודעה זו עולה שאף הוא פגש בקטין מיד לאחר האירוע והתרשם כי **"הוא היה בסערה הוא לא מצא את עצמו, הוא אמר אל תגידו לאמא שלי את מה שהיה, הוא היה מאוד נסער"**. בהודעתו תיאר בן ישי גם את המרדף אחר

המשיב עד ללכידתו, כפי שיפורט עוד בהמשך.

ד. הודעת החבר (הודעה מיום 24.08.21 החל משורה 36) שאף הוא שמע מפי הקטין על המעשים שביצע בו המשיב ותיאר את המצב בו היה שרוי הקטין כ"**מפוחד מאוד, הוא בכה מתי שהוא היה במבנה מה שקרה, הוא ברח אז הוא בא אלי ואמר לי שהבנאדם הזה רודף אחרי כי הוא ברח**".

הנה כי כן, המצב הנפשי המתואר על ידי העדים מהווה תוספת ראייתית משמעותית ומחזקת את גירסת הקטין.

ה. גירסת המשיב: יותר מכל תוספת ראייתית אחרת, הראיה המסבכת באופן משמעותי דווקא נעוצה בהתנהגות המשיב ובגרסתו. ראשית, הן מהודעות הקטין והן מהודעות דהן, בן ישי והחבר עולה מפורשות כי המשיב ברח כאשר הבין כי האחרונים הזמינו את המשטרה ולא מפני שפחד מאחרים שיגיעו למקום כפי שטען (ראו למשל הודעת יהונתן בן ישי, עמ' 1 שורה 1; כך גם מהודעת החבר, עמ' 1; וכך גם מהודעת יואל דהן, בעמ' 2 שורות 8-9).

7. גם גרסת המשיב שמסר בחקירתו יש בה כדי לחזק את תלונת המתלון. מגרסת המשיב מיום 19.08.21 עולה כי הוא לא הכחיש באופן קטגורי את טענת המתלון לנגיעה באיבר מינו. כאשר הדברים הוטחו במשיב, טענתו הייתה "**אולי זה היה אבל לא הרגשתי לא היה דבר כזה**" (הודעת המשיב מיום 19.08.21, שורה 34). המשיב אף אינו מתכחש לעצם חשיפת איבר מינו, אף אם לשם עשיית צרכים, בתוך מבנה נטוש בו שהה עם הקטין (הודעת המשיב מיום 12/9/21 שורות 64-62). התנהלות זו של אדם בגיר כבן 32 עם קטין כבן 14, היא תמוהה ודומה שאף המשיב לא נתן הסבר סביר ומניח את הדעת להתנהלותו זו. אם לא די בכך, הרי שהמשיב גם ברח כאמור כאשר שמע כי הוזמנו למקום שוטרים. בהקשר זה, יצוין כי הסברי המשיב לעניין הבריחה, נסתרים, מניה וביה, מהודעות הקטין ויתר הראיות כפי שפורט לעיל.

8. במהלך הדיון העלה ב"כ המשיב שורה של טענות וסתירת בין גירסת המשיב לגירסת חברו. עיינתי עיין היטב בהודעת החבר ובחקירת הקטין. אכן, במובנים מסוימים קיים פער בין שתי הגרסאות ביחס לסדר התרחשות האירועים לאירוע במעיין הפנימי. עם זאת, אינני סבור שיש בכך כדי לפגום, לצורך השלב הדיוני הנוכחי, בראיות הקיימות, ולהעדיף את גירסת החבר על פני גירסת הקטין המתלון. הסתירות עליהן הצביע ב"כ המשיב הן עניין לחקירה נגדית ולמהימנות. הסתירות, ככל שהן קיימות, ידונו מן הסתם על ידי המותב שידון בתיק העיקרי וישמע את הראיות (בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון**, פסקה 25 (31.10.2007); בשפ 3971/21 **מעתאז אל זיאדנה נ' מדינת ישראל**, פסקה 8, ניתן ביום 29.6.2021). מעבר לכך, וכאן העיקר, הסתירות עליהן הצביע בכך המשיב אינן נוגעות ללב ליבו של המעשה המגונה המיוחס למשיב כפי שהתרחש במערה, ותואר בחלק הראשון של כתב האישום. באשר לחלק השני של האירוע, אף הוא מעוגן היטב בראיות ולא ראיתי ליתן עדיפות לגירסת המשיב על פני גירסת הקטין, במיוחד לנוכח התנהלות המשיב ובריחתו, שאף הן ראיות נסיבתיות מסבכות.

9. נוכח כל האמור לעיל, אני סבור שקיימות ראיות לכאורה ברף הנדרש.

10. אשר לעילת המעצר: העבירה המיוחסת למשיב והמעשים שתוארו בכתב האישום, עשויים להקים עילת מעצר של מסוכנות. בהקשר זה, נטען על ידי ב"כ המשיב כי העבירה והמעשים שתוארו בכתב האישום לא מקימות עילת מעצר לפי סעיף 21 לחוק המעצרים. אין בידי לקבל טענה זו. אף אם העבירה המיוחסת למשיב איננה נמנית על העבירות שצוינו בסעיף 21(א)(1)(ג) לחוק המעצרים, הרי שהעבירה והמעשים המיוחסים למשיב עשויים להקים עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1)(ב) הקובע כי עשויה לקום עילת מעצר במצב בו **"קיים יסוד סביר לחשש שהנאשם יסכן את ביטחונו של אדם, ביטחון הציבור או ביטחון המדינה"**. לא בכדי הוראה זו איננה עוסקת במסוכנות הנובעת מעבירה אלא מנאשם. בחינת המסוכנות הנשקפת מנאשם איננה תלויה בכותרת הפורמאלית של העבירה אלא בבחינת מהות המעשה המיוחס למשיב. במקרה זה, מדובר במשיב כבן 32, אשר פגש בקטין שאין לו עימו היכרות מוקדמת וביצע בו לכאורה את המעשים המתוארים בכתב האישום, על שני חלקיו. אין מדובר במעשה חד פעמי או רגעי אלא כתב האישום מתאר אירוע מתמשך במסגרתו המשיב, תחילה, מושך את ידו של המשיב לעבר איבר מינו ובהמשך חושף בפני הקטין את איבר מינו באמתלות שונות. לטעמי, ברור שמעשים אלה מלמדים על המסוכנות הנשקפת מהמשיב. משכך, קיימת עילת מעצר ואין בידי לקבל את טענת המשיב שהעבירה המיוחסת למשיב אינה מקימה עילת מעצר.

11. נוכח כל האמור לעיל, אני סבור שמעשיו של המשיב מלמדים על קיומה של מסוכנות הנשקפת ממנו. המשיב מצוי בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית. נכון לשלב זה, דומה כי מדובר בתנאים מגבילים מידתיים ובנסיבות אלה לא מצאתי להיעתר לבקשת ב"כ המשיב לבטלם או לצמצם את התנאים לתנאי מעצר בית. עם זאת, ועל מנת לבחון אפשרות להקל בתנאי השחרור, מצאתי להפנות את המשיב לקבלת תסקיר שירות מבחן. תסקיר שירות מבחן בעניינו של המשיב יוגש תוך 60 יום. לאחר קבלת התסקיר, ובמידת הצורך, יקבע דיון המשך במעמד הצדדים.

ניתנה היום, ו' חשוון תשפ"ב, 12 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.